

Mare de Déu del Carme. 2010

A més de **suscitar** en tots, també en mi, uns records, uns sentiments molt entranyables: de pregàries, de persones, d'esdeveniments en la meva vida sacerdotal....

M'agradaria detenir-me en algunes coses i actituds que la Mare de Déu ens proposa.

Tenim Mare

- El cristià té Mare. L'Església té Mare. És Maria.
- *Confiança*. No hi ha lloc per la por, per l'angoixa. *Un nen a la falda de la mare...*
- Confiança, que és *alegria, esperança, pau*. Tan necessàries avui.
- El cristià ha d'aportar al món aquesta esperança i pau.

Tenim germans

- Els "altres" no són rivals, no són opositors, no són contrincants, no són enemics... són germans.
- Els altres no són de fora, desconeguts, indiferents, simplement veïns, però d'una altra família... Són germans.
- D'un altre color, d'un altre país, d'una altra llengua, d'una altra religió, d'opinió política diferent... però tots germans. Això és el que val, i el que ha de prevaldre: en el nostre cor i en les nostres actituds i en les nostres converses.
- Si Maria és la Mare, nosaltres som germans.
- I això té moltes conseqüències: molta responsabilitat i molt de goig

La humilitat de Maria

- La grandesa de Maria està en la seva *petitesa, acceptada*. (El Magnificat que heu contemplat aquests dies de la mà de Juan Carlos).
- "Perquè ha *mirat la petitesa..... des d'ara tots els pobles em diran benaurada*".
- Déu mira sempre amb predilecció els nens, els humils, els qui accepten les seves limitacions, fins i tot els seus pecats, i es penedeixen.
- I aquesta mirada de predilecció obra sempre coses grans en els petits, en els humils, ni que no siguin vistoses. Maria no es vantava de la seva grandesa, gairebé ni se n'adonava...
- Mantinguem-nos sempre nens. I deixem que Déu obri en nosaltres les seves meravelles.

Com a petita, Maria

- es *deixava ensenyar*. Creia, fins i tot sense comprendre el misteri de Déu.
- Es *posava a servir*. A Elisabet, a la casa de Natzalet.
- *Acceptava els designis de Déu*: la pobresa, les proves, la pèrdua de Jesús, la passió de Jesús, la mort de Jesús.
 - *Copiem aquestes actituds*

Aquesta humilitat no minvava la seva responsabilitat.

- *En l'educació de Jesús. Ella és educadora de Jesús, juntament amb Josep. Se li notava a Jesús qui l'havia infantat i qui l'havia educat. Seria objecte d'un estudi profund: les connotacions en les actituds, paraules i expressions del missatge de Jesús, fruit de l'educació rebuda de Maria.*
- *Accepta la maternitat espiritual de tota la humanitat. Fou plenament responsable en acceptar ser mare de Jesús, el Messies, el que havia de ser crucificat. I fou plenament responsable –i ho compleix molt bé- en acceptar Joan i tota l'Església al peu de la creu.*

Siguem també nosaltres senzills, com Maria, confiats, servidors, acceptant la debilitat...

Al mateix temps siguem responsables. Déu ens confia coses molt grans. Si ens les confia, és perquè ens capacita per assumir-les.

Que Maria ens protegeixi, ens acompanyi, ens eduqui. Gràcies a Déu, tenim Mare.